

VOEDSELVOORRAAD VAN EEN BOSMUIS (*APODEMUS SYLVATICUS L.*)

Bosmuizen die in het algemeen iets groter zijn dan de grijze huismuis (*Mus musculus L.*), zijn van deze gemakkelijk te onderscheiden. De vuilwitte tot lichtgrijze buikzijde en de rugzijde die grijs- tot kastanjebruin gekleurd is, worden door een vaak oranje-bruine scheidslijn gemarkeerd.

Gezien zijn voorkeur voor bosranden met dichte ondergroei, open bosplekken met struikgewas, „lichte” bossen, korenvelden en ook wel de zeeduinen, kunnen we dit goed klimmende en springende diertje overal verwachten in met bomen en struiken voorziene tuinen, die aan bovengenoemde gebieden grenzen.

Foto 1 ↑, foto 2 ↓ (foto's A. D. Bode).

Hij graaft een soms tot 1 m diep gangenstelsel met 2 of 3 ingangen, nestruijnte en een voorraadkamer.

Hoofdzakelijk leeft de bosmuis van noten en zaden, die hij ook wel in de voorraadkamer opslaat.

Indien zijn voedselvoorraden opraken, komt hij, op zoek naar voedsel — meestal later in het jaar dan huismuizen — woningen binnen. Als hij dan bijvoorbeeld vruchten vindt, knaagt hij deze open om de pitten te kunnen nuttigen. Een treffend voorbeeld van bosmuizenactiviteit wordt hieronder beschreven.

Een bosmuis was reeds medio juni, tot enig ongenoegen van de eigenaar, in diens groentetuintje bezig om zeer bijtijds zijn wintervoorraad aan te leggen. De eigenaar die een groot aardbeienbed met een net tegen vogels had beschermd, moest bemerken dat de aardbeien toch voor een gedeelte vroegtijdig werden geoogst.

De reeds rijpe rode vruchten werden her en der verspreid, aangevreten teruggevonden. Vermoedelijk werden de rijpe zaadjes uit de vrucht gegeten.

De nog zeer onrijpe, groene aardbeien had de bosmuis echter verzameld in hoopjes van enkele tientallen stuks (zie foto 1). Sommige hoopjes waren met zand bedekt, waarbij een enkele aardbei zichtbaar bleef (foto 2).

Het verdelgen van de bosmuizen zou in dit geval erg moeilijk zijn geweest, omdat het om maar enkele exemplaren ging, die hun holletjes hadden gemaakt in de dichte onderbegroeiing. Weringsmaatregelen zijn in zo'n geval grotendeels wel toepasbaar.

De begroeiing moet voor de bosmuizen onaanrekkelijk worden gemaakt door maaien en verwijderen van hoog gras en door het hoger opsnoeien van struiken. Die keus laten we echter graag over aan degene, die de overlast van bosmuizen ondervindt.

Om te voorkomen dat bosmuizen bij de winterdag „huis"-waarts gaan, gelden dezelfde weringsmaatregelen als voor andere ratten en muizen.

(Gepubliceerd in Rat en Muis: oktober '75 - wering van ratten en muizen; december '72 - bosmuis; mei '73 - bosmuis en grote bosmuis (*Apodemus flavicollis* Melchior).)

A. D. Bode,
voorlichtingsambtenaar Afdeling
Bestrijding van Ongedierte.